

D 21237: A

PROTOKOLL fört vid förhör med

Pu

Pers nr

Förhöret hålls på
Rikskriminalpolisens lokaler
tisdagen den 19 februari 2013
med början kl 12.55

FL: Förhørsledare Kriminalkommissarie Hans Melander.

EH: [REDACTED]

Förhörsvittne: Ej tillgängligt.

H Anledningen till förhöret är att Birgitta själv tagit kontakt med Palmegruppen beroende på att hon önskar lämna vissa uppgifter om sin [REDACTED].

FL: Då ska vi börja själva förhöret och då får jag be dig Birgitta att du berättar lite grann kort och specifikt om din och din brors bakgrund.

EH: Precis.

Vi är helsyskon och har en gemensam far. Anledningen till att jag är här idag då det är att jag har skött min far, jag bor i [REDACTED]. Man har pendlat var och varannan dag under 5 års tid och skött min far i Uppsala efter en stroke han fick.

H Min bror bor fyra gator längre bort i [REDACTED] och har aldrig på de 5 åren varit hos min far. Jag har själv inte haft kontakt med min bror på 20 år ungefär. Jag har sett honom på ett födelsedagskalas med min far men jag upptäckte för 4 år sedan ungefär att min bror i lönndom hade varit och lagt en massa saker i min pappas källarutrymme på det äldre boendet i Uppsala vilket förvånade mig jättemycket eftersom han själv bor ensam i den lägenhet han fick av min far en fyra rummare på [REDACTED] med gott om utrymme och jag kunde inte låta bli att titta på vad det var och det var då bl.a. några datorer.

I och med att han hade gjort det i lönndom och inte överhuvudtaget tagit kontakt med vare sig mig sin syster eller sin [REDACTED] så ringde jag faktiskt till polisen och det här är alltså en, vad ska jag säga en nästan 58 årig erfarenhet av min bror och hans personlighet och hans politiska åsikter som har fått mig att undra vad tusan gömmer han på ett äldreboende i lönndom datorer hos en mer eller mindre döende far.

Av vilken anledning gör han det när han har så gott om utrymme själv.

Då kom några killar från kriminalen i [REDACTED] och hämtade de här datorerna. Det var två civila datorer och sedan var det fyra eller fem som jag skulle säga, jag kan ha fel alltså någon slags fältdatorer, små svart saker av någon modell som jag aldrig har sett.

Dom hade dem några dagar och gick igenom dem. Dom kunde inte hitta någonting på de här civila men enligt vad de sa till mig då kom de inte in på de här militära, de kunde inte knäcka koden in i dem.

Ankn DC15184A
1 m.f.
②

Vår gemensamma far dog den 17 januari. Jag gjorde inte det offentligt förrän 5 dagar senare för att jag behövde själv pusta och jag har alltså tillbringat större delen av mitt liv nästan med att åka fram och tillbaka och jag hade suttit och vakat många nätter och sådär och jag avvaktade med spänning. Jag tänkte, vad kommer min bror att göra nu när han har alla sina prylar därnere. Om det är gammalt skit då kommer han ju att vara glad för han är lat över att han slipper ta hand om det så det är ett jättejobb, skulle ha varit ett jättejobb för mig att transportera bort allt det där. Det är en massa stora högtalare och förstärkare och jag har inte gått igenom allt så jag vet inte vad som gömmer sig. Det är alltså travat alltså massor med grejer. Då liksom i mitt stilla sinne tänkte jag, kommer han att skratta hånfullt i sitt inre över att jag nu måste jobba och ta bort det där eftersom jag då i 5 års tid har skött allt jobb med vår far eller kommer han att reagera på något sätt och som sagt börja jaga mig för att han vill komma åt det. Och det var det som hände.

Det är anledningen till att jag är här. Hade han inte reagerat då hade jag utgått ifrån att det där var skit.

Men han alltså skyr inga medel. Han var alltså då igår inne hos... jag har tre nycklar av fyra och den fjärde nyckeln innehas av det vårdbolaget Atendo heter dom.

Det här jag hade förvarnat chefen där att hon personligen måste ha ansvar för den nyckeln och inte lämna ut den om han dyker upp. Det var hon förvarnad redan då för fjorton dagar sedan. Och igår ringde hon till mig då han hade han varit där klockan tio på förmiddagen då och försökt skrämma till sig nyckeln. Och trots att jag hade varnat henne blev hon överrumplad och han lyckades också få henne... trots att alla vet jag har hundra vittnen i [REDACTED] på sjukhuset och inom hemvården att det är jag som har skött far och åkt som en jojo och också sovit mycket där och vakat och... Trots det så lyckades min bror att få henne nästan osäker på om det var så. Så skicklig är han alltså att manipulera för att jag fanns inte jag existerade inte. Och han då eftersom han inte fick nyckeln och hon ändå hade hunnit få information från mig då att det är min mor som juridiskt sett har rätt till dödsboet.

Så gick han därifrån bara och sa att han skulle fixa en fullmakt och komma tillbaka. Jag har alltså meddelat till min mor och till den person som hon lever med att jag kommer att infinna mig i [REDACTED] nästa måndag med alla nycklar och hjälpa till att tömma lägenheten. Så det vet också min bror. Så han har en drivkraft att hinna före och det gör att plötsligt har i min hjärna pusselbitar lagt sig till ett mönster som kan vara helt fel.

FL: Får jag bara avbryta dig och fråga?

EH: Ja, ja.

FL: Datorerna som polisen genomsökte är dom tillbaka i förrådet och dom finns där nu?

EH: Ja, ja, de finns där nu.

FL: Okej.

EH: Ja.

FL: Har han pratat med dig om det här? Har han tagit kontakt med dig på något sätt?

EH: Nej, han har ringt mig på nätterna från hemligt telefonnummer och då har jag stängt av för att jag har två telefoner. Jag har stängt av den här telefonen som är min officiella telefon där jag finns på Eniro. Det här har varit ett larm, hemligt larmnummer som personal och läkare har haft eftersom de har ringt mig dygnet runt när det gäller min far under dom här åren.

FL: Ska jag tillägga för inspelningens skull att Birgitta när hon säger det här pekar på två stycken olika telefoner som hon har liggande på bordet och det ena är alltså en officiell telefon det andra är en larmtelefon.

EH: Mm, precis.
Få se. Svarade jag nu på din fråga?

FL: Ja, du svarade på min fråga.

EH: Just det, precis.

FL: Så ni har alltså inte diskuterat de här datorerna du och han?

EH: Nä, nä. Han har alltså under den tiden jag har varit där och vårdat min far och åkt från Solna så har han någon gång vid något tillfälle varit där och fyllt källaren med dessa prylar bl.a. dessa datorer då. Och jag har också frågat direkt... jag vet ju inte riktigt när. Anledningen var att jag har varit tvungen att plocka bort möbler från min fars lägenhet så han har blivit mer och mer handikappad på grund av sin svåra stroke och lunginflammation på lunginflammation. Så jag skulle bära ner några stolar och det fanns alltså inte... jag fick inte in en enda stol i källarutrymmet det var helt smockfullt. Och det var det som gjorde att jag tyckte det var jättemärkligt för han hade gott och väl kunnat komma upp till vår gemensamma far och sagt att nu lägger jag grejer här. Men han har alltså gjort det i lönnedom.

FL: Men det är alltså bl.a. med datorerna som du pratar om plus sedan en massa andra saker också.

EH: Ja, massor med stora högtalare. Jag minns inte nu men tolv stycken sådana här stora gamla... Vet du vad Carlsson högtalare var? Tolv stycken tror jag nästan sådana och så förstärkare och grejer. Men jag har inte orkat lyfta ut alla så jag vet inte om det är grejer bakom utan jag bara såg de här ytterst då stående datorerna.

FL: Är det hårddiskar bara eller är det kompletta datorer och skärmar och tangentbord och allting?

A
EH: Ja, de här som jag kallar för civila det är två stora hårddiskar som är ungefär lika stora som de här Carlson högtalarna. Dom hade de kommit in i sa dom, poliserna i [REDACTED]. De här

små datorerna... Vad synd att jag inte tog något foto på dem. Dom är något slags hopfällbara tidigare föregångare till våra moderna datorer ska jag säga som jag uppfattade det är någon slags militär dator.

FL: Fick du veta av polisen i [REDACTED] vad som fanns på de datorerna som de kom in i?

EH: Nej, det enda jag fick veta var att de inte kom in i de här militära.

FL: På vilken grund på vilken misstanke gick de in och tog de här i beslag?

EH: Då hade jag funderingar på om faktiskt min bror har vissa pedofila läggningar... det var faktiskt min misstanke då. Då tänkte jag inte på det här med hans kontakter och hans hat till Palme.

FL: Så det var det du sa till [REDACTED] polisen att du misstänkte din bror för att vara pedofil?

EH: Ja, ska jag vara ärlig så minns jag inte riktigt. Jag sa att jag misstänkte att det var någonting som han ville dölja.

FL: Men frågade du för att det krävs ju en misstanke för att de ska kunna ta det beslutet att gå in och göra husrannsakan och ta datorerna i beslag till att börja med.

EH: Ja, ja precis.

FL: Den misstanken måste ju som jag förstår dig komma ifrån dig då.

EH: Ja, ja den sa jag som en eventuell men huvudmisstanken var att det är någonting brottsligt han gömmer där. Att han har valt att det... alltså att han försöker själv. Det var min första spontana känsla i och med att han har så gott om utrymme där han bor alldeles ensam i en jätte lägenhet en fyra gator längre bort. Av vilken anledning gömmer man datorer på ett pensionärshem? Eller det heter inte pensionärshem det heter... ja, man byter namn på äldreboende servicehem och bla, bla, bla. Av vilken anledning gömmer man grejer och i lönnedom? Varför talar man inte om det för sin gamla far att pappa nu har jag lånat ditt källarförråd och fyllt med mina grejer. Går det bra? Alltså det tycker jag är en naturlig människas tillvägagångssätt. Så det jag sa det är väl att jag tror att det är något brottsligt. Det kan vara en sådan sak nämnde jag utan att vara...

FL: Om man nu kommer in på... Det här är ju beroende på att du tror att det finns vissa kopplingar mellan din bror och Palmemordet.

EH: Ja, precis.

FL: Om du på något sätt utvecklar den biten då, om vi lämnar just de här datorerna för jag förmodar att du har berättat det du tänker berätta nu om datorerna i sig eller har du mer att berätta om datorerna också eller?

EH: Nej, det jag kom på ska jag berätta.

FL: Mm.

EH: När min far hade dött natten den 17 januari då satt jag på [REDACTED] och vakade fram till ett halv två. Sedan vandrade jag igenom hela [REDACTED], det tar för mig en timme nästan att gå dit till hans lägenhet för jag hade då mitt i natten ingenstans att ta vägen. Och så sov jag där. Jag har haft en bädd sovande där då i hans vardagsrum. Och jag sov jätte – knackigt och liksom vaknar och tänker på, vänta pappa har en dator uppe i sin lägenhet som min bror placerade dit kanske tidigare för det var inte då sedan han blev sjuk utan den fanns där när jag började sköta pappa. Jag ska tippa för sex år sedan. Och så tänkte jag på att den datorn som pappa knappt har använt... eftersom det är svårt för mig. Jag har aldrig förstått hur min bror har tänkt för att själv överleva med en sådan person så har jag ju försökt att förstå honom hela tiden för att ligga föra så att inte jag ska bli inträngd i ett hörn och slagen vilket jag har blivit en stor del av min uppväxt.

Så slog det mig. Tänk om det är den här datorn som är den som innehåller någonting. Kanske en psykopatisk personlighet. Det är ju ännu smartare att placera den uppe i lägenheten. Det kanske är ett ännu säkrare förvaringsställe.

Och jag blev så rädd när jag insåg det och jag så liksom utvakad för att jag hade vakat så många nätter så att jag ringde till en god vän som kom och hämtade mig och den hårddisken så den har jag hos mig här i Stockholm.

Så den tog jag och sedan har jag haft fullt upp med begravning och allt möjligt men jag har också undrat då och det var därför det tog mig fem dagar innan jag vågade tala om att pappa hade avlidit och då satte min bror igång att jag mig och ringa mig på nätterna så att jag har haft den här telefonen avstängd sedan dess för jag pallar inte att få hemliga telefonnummer som ringer mig mitt i natten.

FL: Brukade din pappa när han var vid liv använda den datorn som står uppe i lägenheten?

EH: Inte under hela sin sjukdomstid på fem år ungefär. Någonting innan det försökte han skriva lite brev på den där och jag vill minnas att t o m jag försökte hjälpa honom att skriva ett brev precis efter stroke för han har varit otroligt kommunikativ min far och alltid skrivit jätte, jättemycket brev men sedan tog färgpatronerna slut och det var en gammal skrivare och ja, och det blev för jobbigt att sitta för pappa på grund av att stroke, slog fel hela tiden och slog på fel knapp och så jag faktiskt drog ur alla sladdar så fick han skriva på skrivmaskin sedan.

FL: Men det om jag förstår dig rätt nu så var det alltså din pappas dator egentligen fast den var ditställd av din bror...

EH: Ja.

FL: ... eller var det din brors dator som han hade ställt in hos sin pappa?

EH: Det var min brors dator som han hade ställt in hos sin pappa i samband med att han fick överta pappas lägenhet och det är 6-7 år sedan. När pappa flyttade till det här äldreboendet då var min bror mer eller mindre hemlös kan man säga. Han hade barrikaderat sig i vår gemensamma sommarstuga där det också var lite märkliga saker som jag har lagt märke till.

FL: När var det här... Var det här en dator som... Tanken var att det här skulle vara din pappas och din pappa skulle använda den men att han inte klarade utav det på grund av sin sjukdom?

EH: Ja, tanken var ju att han skulle använda den utgår jag ifrån. För den var ju ihopkopplad med en printer. Ja, så jag menar, jag vet inte alltså... min bror är snålheten själv och brukar aldrig ge bort någonting om han inte har ett syfte med det.

FL: Mm.

EH: Så det var bara en tanke som slog mig och det kan vara helt fel men den tanken slog mig att kanske är det så man tänker om man nu vill dölja någonting att det kan vara ännu smartare att ställa den uppe hos sin gamla pappa i lägenheten.

FL: Jag förstår ditt resonemang.

EH: Du förstår det, ja.

FL: Ja.

EH: Det kan vara helt fel men min hjärna har jobbat i 40 år med att försöka förstå vad min bror håller på med.

Ska jag berätta de här små sakerna som min hjärna har jobbat med för dig?

FL: Du pratar om din brors beteende eller dina misstankar om din brors inblandning i Palmemordet?

EH: Det hänger ihop.

FL: Ja, okej. Men då kan du köra det.

EH: Ja, ja. Den första puzzelbiten är att för... nu ska vi se 1970... jag minns inte exakt nu då. -72 kan det ha varit det när det här med napalm i Vietnam var och man fick se den här lilla ungen som sprang naken och var bränd av napalm? Då må man tycka vad man vill om kommunister men på något sätt så känner jag att i det läget så var nog alla emot att USA

#

bombade med napalmbomber för det handlade om barn. Då har min bror och hans ende vän Kalle Östling som var granne på samma gata, de två höll ihop under gymnasiet. Jag hade börjat första ring, min bror gick tredje ring ihop med den här killen. Dom två står mitt på skolgården, 300 ungar står runtomkring och skriker USA ut ur Vietnam. Sluta bomba. Och min bror och Kalle Östling står och skriker "Döda Kommunisterna!" "Leve USA" "Döda Kommunisterna!" Och deras gemensamma hat kommunist som de definierade det var ju Palme, de hatade honom. Det var ett gemensamt projekt de hade då.

Jag skämdes att vara syster till den killen som stod där för mig var det groteskt att i det läget stå och skrika så när man hade sett de här bilderna på TV att överhuvudtaget stå och skrika så då.

Det är en bild. Sedan är det så märkligt. Jag jobbade som controller på LEC sedan jag gifte mig och jag skilde mig ganska snabbt 1986 skilde jag mig. Och då hade inte jag kontakt särskilt mycket med min bror för det var tumultartat i mitt liv. 1987 började jag jobba på SAS som ekonom och då hade mitt liv liksom kommit lite på räls igen och vi fick kontakt igen jag och min bror.

Och då hade han lustigt nog... han var ju yrkesmilitär min bror inom LV3 i Norrtälje. Då hade han lustigt nog hoppat av från det militära men hade startat en datafirma där han visade mig att han fakturerade ungefär 1.5 million per år mot en militär beställare och jag kan alltså idag inte säga exakt vad det var.

Jag tyckte det var originellt eftersom jag har jobbat inom det civila som controller där man har jättehårda bestämmelser om huruvida man först får vara anställd och sedan komma tillbaka som konsult. Det är alltså långa karenstider för att få vara konsult överhuvudtaget inom en koncern någonstans och jag betraktar ju alla försvargrejer som utifrån mitt perspektiv som en slags koncern. Så jag tyckte det var lite originellt men jag la det inte riktigt på minnet för jag var så upptagen med min egen karriär.

Men min bror ville inte heller gå ut och köpa ett bokföringsprogram så att jag hjälpte honom att göra det här med resultat och balansräkning då lite enkelt. Det är jätte enkelt att fixa det är mitt liksom gebit. Och jag tycker det var originellt. Han liksom... Vad jag uppfattade så han ringde mig ett par gången om dagen när jag jobbade på [REDACTED] att han verkade inte ha särskilt mycket att göra men han fakturerade de här summorna varje år. Någonstans runt 91-92 började han vara jäkligt pressad min bror. Han började kräva saker av mig. Jag hade sammanfört honom med en kvinna en gammal barndomskamrat till mig. Dom hade fått barn och han började kräva att jag skulle passa deras barn o.s.v. på min fritid. Han var jätte – pressad. Det ledde till i kombination med att han la beslag på det huset som min far hade byggt som sin investering inför pensioneringen. Ett jätte vackert hus uppe vid kusten mellan [REDACTED] där de på 70-talet hade lockats att skriva det huset på mig och min bror för på 70-talet så var det jätte mycket artiklar om att man ska skatteplanera och också tänka på att barnen inte skulle behöva betala arvsskatt. Så att det skrevs då av den anledningen. Jag var helt emot det trots att jag var ekonom för kärringarna i vår släkt kan leva i hundra år så att jag tänkte, ska jag ärva min mor när jag är 80. Ett sommarhus och betala skatt under tiden det var inte jag villig. Men under påtryckning så ja, så blev det så att jag och min bror stod som ägare till det här.

1992 då det började knaka mellan min och far och när min bror började ställa en massa märkliga krav på mig också så la han beslag på det här huset. Kastade ut min pappas grejer.

Pappa hade en dröm om att sitta där när han blev pensionär och skriva och författa. Han hade en otroligt duktig ådra. Så min bror slängde ut hans grejer.

Det där huset har varit ett tvisteämne då i jätte många år och jag har varit så rädd för min bror så jag har knappt vågat mig dit men jag har alltså varit delägare.

När min bror då separerade från den här kvinnan som han fick barn med som är min gamla barndomsvän så började han också att processa mot mig om det där huset då för då ville han... då bosatte han sig där. Och jag gick inte med på hans villkor så att det blev en 3 år lång process. Och jag tog dit då en besiktningsman för jag ville besiktiga för att han påstod att huset var mögelskadat och ruttet och allt möjligt och sådant där.

FL: Om vi går tillbaka och försöker komma in på Palme bitarna igen.

EH: Ja.

FL: Är det här relevant för själva...?

EH: Det här är relevant.

FL: Det är det?

EH: Det är relevant.

FL: Okej, då kör vi.

EH: Därför jag fick inte tillträde att besiktiga huset.

FL: Okej.

EH: Och det var väldigt originellt. Det här har med det... Nu vart jag...

Det som var märkligt som min hjärna har lagt puzzel om det var att han hade plastat in med sådan där plats man kan se igenom hela altanbaksidan, hela upp till nöcken där det fanns en lucka in till en rå vind. När till sist min far lyckades få min bror genom att ge sin lägenhet den här stora fyrarummaren i [REDACTED] till honom att förflytta sig därifrån så gjorde jag en besiktning med hjälp av en släkting som är takläggare. Och han noterade att hela huset var jätteskitigt men på rå vinden fanns det inte ett dammkorn på. Det är min kusin och han känner också min bror och sa att han tyckte jag skulle kontakta polisen därute för att kolla vad hade min bror förvarat på rå vinden eftersom det inte fanns ett enda dammkorn medan huset isig var så genomsnuskigt skitigt.

Det är liksom en sådan här sak som jag undrar över för att varför var han så vansinnigt aggressiv och...

FL: Så det här var 199...?

EH: Nej det här var 2000... 2007 kanske.

FL: Okej.

EH: Jag är inte hundra. Jag har inte hunnit hem och plockat fram alla almanackor utan...

FL: Men det är en bra bit in på 2000-talet i alla fall?

EH: Ja, det är det, det är det. Så liksom... Förmodligen var det dom grejer som han sedan har gömt i min pappas källare och uppenbarligen är det något viktigt med det. Jag vet inte varför man får en rå vind dammfri annars.

Jag måste titta för det... det är några alltså min hjärna jobbar och det kan vara helt fel men jag är tvungen att säga detta.

FL: Ja, då. Det är ingen fara. Det är ingen fara.

EH: Min brors personlighet är att göra saker i lönnedom. Det har jag fått uppleva hela mitt liv.

FL: Mm.

EH: Och han är otroligt skicklig på att manipulera och hålla masken och skrämman människor... det trots att den här Atendo chefen var väl förberedd och är en tuff kvinna så märker jag att hon är väldigt, väldigt rädd av hans sätt. Han använder en tyngd och också det här märkliga av att jag då var bort raderad så att hon t o m blev osäker på det hela trots att jag har varit där så mycket och nästan på ...OHÖRBART... bott hos min far.

FL: Mm.

EH: Men... ja, alltså för min hjärna jobbar med... Har han varit med? Har han varit delaktig och planerat det här i ett sammanhang eller har han varit inbjuden att planera eftersom den här Kalle Östling och han de hatade Palme? Det var liksom skottpengar på honom. Har de på något sätt dragit ihop alla? Jag funderar på. Har min bror varit inblandad i planeringen t.ex. eller har han först inbjuden och sedan backat ur och är själv rädd?

FL: Är det någonting som tyder på att han har någonting med Palmemordet att göra egentligen eller grundar du din misstanke enkom på att han är väldigt eller var/är... det vet inte jag... väldigt bra kamrat med Östling?

EH: Ja, jag grundar det dels på att han hatade Palme så frenetiskt så till den grad att han kunde stå och skrika det han gjorde när det handlar om ett litet barn som springer naket. Det var liksom fel timing för den tycker jag. En vanlig människa även om man hatar kommunister tror jag inte i det läget skriker det. För det liksom var fel timing tycker jag.

Jag grundar det bara på att han gör saker i lönnedom, att han är superskicklig på att hålla masken och lura vem som helst och skrämman förtäckt. Att han har ett hat som driver honom otroligt frenetiskt. Han är alltså otroligt hatisk, otroligt besatt.

FL: Pratar du om Palme nu eller pratar du om andra personer företrädevis också?

EH: Generellt... Nej, Palme hatade han.

FL: Okej.

EH: Och mig har han hatat sedan 1992 när jag plötsligt slutade ge honom allt han pekade på. Och när jag satte mig emot det han gjorde. Sedan dess har han hatat mig också, ja.

FL: Mm.

EH: Ja, så... Det är bara indicier, kanske inte ens det. Det kanske bara är helt fel men anledningen till att jag undrar. Varför är det så att han jagar efter att kunna komma in i pappas lägenhet nu när han har haft chansen i 5 år och bor fyra kvarter därifrån och hämta sina grejer?

FL: Mm.

EH: Varför kan han inte då i lugn och ro vänta tills jag kommer nu nästa måndag som jag har meddelat med vår gemensamma mor när han kan få fullt tillträde? Varför jagar han nu? Det liksom... Det kan vara en helt annan anledning men jag tror min bror om tyvärr om vad som helst.

FL: Mm, men okej.

EH: Det... det... ja.

FL: Men om vi spaltar upp det här då så har vi ett... Vi har din bror som uppenbarligen har ett konstigt beteende.

EH: Ja.

FL: Och du klassar honom i alla fall som någon typ utav psykopat eller med psykopatiska drag åtminstone.

EH: Ja.

FL: Det som får dig att misstänka honom för någonting är att han dels hade den här vinden alldeles dammfri medan resten av huset var fruktansvärt skitigt...

EH: Ja.

FL: ... och dels de här datorerna som du har anträffat i din pappas förråd.

EH: Ja, precis.

FL: Till det kommer alltså om jag förstår det här rätt då hans bekantskap med Östling...

EH: Ja.

FL: ... och hans beteende dels på skolgården och dels ett allmänt Palmehat.

EH: Ja, precis.

FL: Det är riktigt?

EH: Ja, ja.

FL: Är det någonting annat som du tycker också pekar på att det skulle kunna vara på det sättet att han på något sätt är inblandad i eller har kännedom om Palmemordet? Någonting utöver det som vi har pratat om nu.

EH: Det... nej... Det jag funderar på det är de här faktureringarna han gjorde.

FL: Mm.

EH: Och vad jag tror är att det är 91-92 när han blev så pressad och började vara så aggressiv och gjorde de här grejerna, la beslag på huset och allt det där så tror jag att de där faktureringarna upphörde...

FL: Okej.

EH: ... så att han blev väldigt pressad av någon anledning. Jag vet inte vad som hände i Palmeutredningen de åren vad som hände. Därför att jag har upplevt under de åren jag hade kontakt med honom att han var väldigt ensam och väldigt isolerad. Och jag kan inte förstå hur han kunde tjäna så stora pengar.

FL: Mm.

EH: Det... det... det gör också en misstanke. Vad fick han de pengarna för? Okej, det kan vara helt... han kanske har upfunnit någonting helt exceptionellt där han bara behövde sitta och vifta lite grann och inte behövde jobba särskilt mycket. Jag vet inte. Jag... egentligen baserar sig allting på det beteende han gör nu som gör att jag undrar. Är de här puzzelbitarna någonting?

FL: Får jag fråga dig?

EH: Ja, ja.

FL: Du pratar om Östling och din bror att dom gick på gymnasiet tillsammans och att dom var i samma årskull där.

EH: Ja, precis, ja.

FL: Vet du om de har haft något samröre med varandra under senare tid också eller vet du bara att de hade det under gymnasietiden?

EH: Jag vet att de hade det då fram till -92 när jag... för då informerade... min bror var ju otroligt stolt över att hans kompis hade blivit kriminalare här i Stockholm.

FL: Okej. Umgicks de då eller pratade?

EH: De hade kontakt.

FL: De hade kontakt?

EH: Ja, de hade kontakt.

FL: På vilket sätt då?

EH: Det vet jag inte därför jag tyckte att den här Östling var en vidrig människa. Jag ville inte överhuvudtaget komma i närheten av honom ens när vi gick i gymnasiet. Jag tyckte att han var... Vi bodde på samma gata. Det var en sådan där kille som man knappt klarade av att se i ögonen för att han var jävligt obehaglig.

FL: Men du vet inte ifall de umgicks och så eller ifall de bara hade sporadiska telefonkontakter eller vilken nivå det låg på?

EH: Nej, jag vet inte nivån alls.

FL: Okej.

EH: Mer än att jag minns att min bror var stolt över att hans polare hade blivit kriminalare. Det var liksom någon... ja, i och med att dom hängde ihop så mycket under gymnasiet och...

FL: Ja, okej.

EH: ... Nej, jag vet inte det i och med att min bror egentligen aldrig haft några vänner.

FL: Nej. Har din bror pratat om Palmemordet någon gång med dig?

EH: Aldrig.

FL: Aldrig någon gång.

EH: Nej.

FL: Han har aldrig sagt någonting om att det var bra att han sköts eller kommenterat spanings - läget eller någonting sådant där. Kommenterat någon tidningsartikel.

EH: Nej, vi har aldrig pratat om det.

FL: Aldrig någonting?

EH: Nej, nej, nej.

FL: När var den senaste gången som du kommer ihåg som han uttryckte sig hatiskt mot Palme?

EH: Det var då på gymnasiet. För han och jag var otroligt ovänner sedan han gjorde det här på skolan för jag skämdes och ville få honom att lägga av med det där.

FL: Mm.

EH: Och då var ju jag också en sådan här förhatligt kommunist som inte hade något existensberättigande i hans ögon. Alla som inte tyckte som honom hade ju det.

FL: Nej, precis. Ja.

EH: Så jag kan säga att... Nej, för mig var det så sjukt det frenetiska hatet.

FL: Har han visat något sådant hat efter gymnasietiden på något sätt eller mot någonting överhuvudtaget?

EH: Mot mig.

FL: Mot dig, ja. Men inte någonting i övrigt.

EH: Han hotade sin egen dotter och hon flydde till mig 17½ år gammal. Hon kom en lördag morgon. Då hade han tagit strupgrepp på henne.

FL: Okej.

EH: Hon blev så chockad så att hon gick in i en psykos.

FL: Ja.

EH: Och det hon sa när hon kom på morgonen det var någon gång mellan 07.00- 07.30 var att han skulle... pappa skulle aldrig gjort såhär om någon hade sett det.

FL: Mm. Vet du om han har varit politiskt aktiv under senare år?

EH: Jag vet ingenting egentligen alltså sedan -92 har jag inte pratat med honom.

FL: Nej. Fram till -92 var han politiskt aktiv då?

EH: Han var med i den här Heimdalföreningen i Uppsala. Jag vet inte alls mycket om hans förehavanden. För jag har inte varit särskilt politisk av mig så jag har aldrig pratat med sådant och jag har vetat att det ämnet kan vi inte prata om eftersom så fort jag öppnar munnen så är jag ju kommunist eftersom jag inte tycker som han. Vilket jag inte är. Men alltså politik har varit sedan gymnasiet ett förbjudet ämne mellan oss därför det resulterade alltid i att han trängde in mig i ett hörn och började slå mig, fysiskt alltså.

FL: Mm.

EH: Så det ämnet har varit ett förbjudet ämne.

FL: Vapenintresse fanns det också.

EH: Ja, han var stolt över... det visade han då någon gång där under de här åren 87-92 när vi hade kontakt när jag jobbade på [REDACTED]. Då var han ju stolt över att han hade någon pistol hemma. Och det tyckte jag var jävligt obehagligt eftersom jag ändå alltid har haft en viss rädsla för honom och hans våldsbenägenhet.

FL: Hemma i sommarstugan då eller var?

EH: Nej, nej, i sin lägenhet där han bodde.

FL: I sin lägenhet.

EH: Ja, ja.

FL: Men det är inte den fyrarummaren som vi pratar om nu utan det är den tidigare lägenheten?

EH: Nej, det är en tidigare lägenhet då bodde han i Nacka.

FL: Vad var det för pistol?

EH: Jag har ingen aning.

FL: Har du sett vapnet någon gång?

EH: Jag såg det men jag kan inte memorera för jag hatar vapen själv. Alltså jag kan inte säga ens om jag skulle få titta på bilder så skulle jag inte kunna säga vad det var.
Alltså en pistol var det.

FL: Vet du skillnaden mellan en pistol och en revolver?

EH: Nej, det vet jag faktiskt inte.

FL: Om jag säger såhär att revolver det är ju ett sådant vapen som har en trumma som snurrar runt...en sådan här... om vi säger cowboy pistol. Cowboy vapen.

EH: Nej, det var det inte. Nej, det var det inte. Det var någon...

FL: Om vi pratar om pistoler som du uttrycker det så är det... det ser man mer i agentfilmer och sådant där att de har... dom är släta på sidorna och så har dom ett magasin som man stoppar in ofta underifrån.

EH: Då var det snarare... Hette det en pistol som jag sa?

FL: Det heter pistol det.

EH: Ja, det var ingen cowboy.

FL: Ingen cowboy.

EH: Cowboy rull.

FL: Ingen cowboy utan snarare...

EH: En platt.

FL: ... en platt, ja.

EH: Ja, det så pass mycket kan jag säga att det var.

FL: Okej.

EH: ja, ja.

FL: Men inget annat vapen som du har hört talas om eller sett eller så?

EH: Nej, nej.

FL: Hur länge hade han det vapnet då? Vet du det?

EH: Ja, så länge som vi hade kontakt då fram till -92 hade han det.

FL: Och sedan vet du inte.

EH: Sedan vet jag inte. Nej, men...

FL: Ja. Du sa att han inte hade så många kamrater.

EH: Nej, precis.

FL: Förutom den här Östling som vi pratar om då hade han några andra kompisar som du känner till eller så?

EH: Han hade en kort tid någon kille som också hade varit militär men som flyttade till Gotland som hette Pekka i förnamn. Jag vet inte men det fick jag känslan av att det var en rätt snäll kille.

FL: Okej.

EH: Nej, det är den enda vännen jag vet. Alltså min bror har inte haft vänner och som barn fick jag... jag hade väl mycket vänner så jag fick alltid släpa på min storebror...

FL: Ja, okej.

EH: ... som bihang så att säga. För han hade inga vänner.

FL: Om vi återgår till den här kvällen 1986 då den 28 februari.

EH: Ja.

FL: Kan du minnas vad du gjorde då?

EH: Ja, jag vet exakt. För jag blev väckt den natten av en väninna som bodde på Sveavägen. Och jag var fortfarande gift då med min man. Jag bodde på Kungsholmen och hon väckte oss... Vad var klockan, två halv tre? Nej jag vet inte vilken tid... mitt i natten i alla fall innan morgonen väckte hon oss innan morgonen väckte hon oss och skrek att Palme hade blivit mördad och jag trodde att hon var berusad och full. Alltså för mig fanns det inte på världskartan. Hon hade gått på Sveavägen hem från något ställe som hon hade varit ute. Vi var ju unga då och hon berättade att det hade stått någon polis runt där och folk hade skrattat

och trots att det var ett skämt tydligen och polisen hade blivit helt galen och förtvivlad över att människor inte förstod att det var allvar.

FL: När du var hemma i din dåvarande bostad med din dåvarande man...

EH: Ja, med... ja, ja precis.

FL: Har du någon kläm på vart din bror befann sig?

EH: Nej, jag hade ingen kontakt då.

FL: Du vet inte alls.

EH: Nej, vi hade ingen kontakt då för då hade det börjat knakat mellan mig och min man. Och vi skilde oss sedan i juni såsom det var. Jag var så upptagen med mitt eget liv.

FL: Mm.

EH: Så jag vet inte vad min bror höll på med då. Så vi återknöt kontakten när jag började på SAS 1987.

FL: Okej.

EH: Och då...

FL: Och sedan dess har ni aldrig pratat om Palme eller Palmemordet?

EH: Nej, nej.

FL: Okej. Ja, har du något mer att tillägga som du tycker är viktigt att vi får fram?

EH: En sak till eftersom min hjärna lägger puzzel.

FL: Ja.

EH: Om man är yrkesmilitär och en son väljer då att bli... vi säger som fjälljägarna de där uppe i fjällen... Visst finns det något sådant där? Ja, när han gör lumpen. Då tycker ju jag att man ska vara ganska stolt att man har en sådan tuff son. Men enligt den här dottern då som flydde till mig som har skvallrat lite grann så blev min bror helt rabiatt och jättearg över att hans son valde den och hade sagt att det skulle han inte välja för att det var yrkesmördare.

FL: Okej.

EH: Det är ju en puzzelbit som min hjärna lägger ihop med alltihopa. Min hjärna lägger puzzel. Ni har tusen puzzelbitar jag har bara de här.

FL: Ja, jo, men så är det ju ärligt talat. Så då är det rätt.

EH: Ja, så liksom i min hjärna som har varit rädd för min bror från den dagen jag föddes. Så känner jag att ja, det skulle inte förvåna mig om han på något sätt var delaktig och bidrog med sin kunskap i planeringen. Sedan är han en feg jäkel. Jag tror inte han på något sätt skulle gjort... han gör aldrig någonting där han kan bli påkommen så att säga där det kan riskera att finnas några vittnen. Men tänk om han på något sätt var med i planeringen och bistod med det han hade från sin sida och tänk om då...

FL: Vad tror du att han skulle kunna bistå med?

EH: Någon form av datoriserad kommunikation.

FL: Okej.

EH: Tänker jag då eftersom det var hans expertområde. Jag har ingen aning om det men det är bara på grund av de här datorerna som ligger där.

FL: Det är de du bygger hela misstanken på som jag förstår dig rätt?

EH: Ja, eftersom han är så rabiatt nu och ska komma åt en nyckel då.

FL: Ja, jag förstår.

EH: Om han inte hade varit det då kanske jag aldrig hade suttit här. Därför då har jag tänkt att då har han inget att dölja.

FL: Spelar ingen roll för honom i alla fall.

EH: Nej, då är det inget han har att dölja. Då är det bara skräp då kan han ju skratta åt att jag även fick hela det besväret att tömma källaren med alla hans prylar.

FL: Precis.

EH: Men, men det är jättelöst ryckt.

FL: Ja, det... jag håller med dig om att det är ju inte någonting påtagligt egentligen.

EH: Nej, nej.

FL: Så att... men vi tar till oss det här och jag vill tacka hemskt mycket för att du tog dig tiden och komma hit och delge oss det här i alla fall.

EH: Mm, ja.

FL: Sedan får vi ju se vad det blir utav det.

EH: Ja.

FL: Men om det är någonting mer så kommer vi att höra av oss till dig.

EH: Precis, ja.

FL: Och som jag sa förut att vi kommer att skriva ut det här ordagrant vad som är sagt och inte sagt så att det finns dokumenterat.

EH: Ja.

FL: Och du har ju det själv på din bandspelare så att det...

EH: Ja, precis. Ja, det hoppas jag nu då att jag har.

FL: Ja.

EH: Ja, ja, den går.

FL: Ja. ...OHÖRBART... att min funkade också som jag sa.

EH: Ja, precis.

FL: Men har du inget mera att tillägga så föreslår jag att vi avslutar det här idag då.

EH: Jag har en fråga.

FL: Mm.

EH: Om han nu hämtar de här datorerna spelar det ingen roll för er?

FL: Mm.

EH: Alltså jag törs inte... jag törs alltså själv absolut inte under några omständigheter gå dit något mer.

FL: Nej.

EH: För jag är jätterädd att träffa honom och då handlar det om hans hat gentemot mig. Ja, det är egentligen min fråga.

FL: Mm.

EH: För jag har nycklar som jag kan...

FL: Hur länge kommer du att ha nycklarna?

EH: Till nästa vecka, måndag eller jag hade faktiskt tänkt skicka de med rekommenderat brev till min mor.

FL: Så det händer ingenting under den här veckan i alla fall?

EH: Om han har lyckats fixa en fullmakt vilket han är kapabel att fixa...

FL: Ja, okej. Så kanske han får ut den andra nyckeln.

EH: Ja, den som ligger hos hemtjänsten som hon alltså ringde mig om igår...

FL: Mm, ja, okej.

EH: ... att han hade varit där och försökt att få ut...

FL: Ja, okej.

EH: ...OHÖRBART...

FL: Den risken finns.

EH: Den risken finns att han idag har fått en fullmakt via post och travar in till henne.

FL: Mm, ja, precis. ...OHÖRBART...

EH: Ja, ja.

FL: Men [REDACTED] polisen har gått igenom de som du uttrycker det civila datorerna?

EH: Ja, precis.

FL: Och det är alltså 2 stycken som du uppfattar som militära som är kvar som inte är genomgångna.

EH: Nej, det är 4-5.

FL: Jaha, det är 4-5 stycken så att 2 civila...

EH: Ja, såhär stora som Carlsson högtalare, gråa.

FL: Ja.

EH: Och sedan var det svarta... jag skulle kalla dem... men det kan vara fel kallat ungefär som det med pistol och vad det nu heter... revolver var det. Jag skulle kalla det för fältdatorer, svarta, militära fältdatorer skulle jag kalla det för kanske det kan vara. För jag har inte själv jobbat...

FL: Är det någon typ av LapTop så att man liksom har skärmen och tangentbord och allt i allt eller är det bara hårddiskar det också?

EH: Vet du att jag vet inte det. Det var bara svarta sådana...

FL: Svarta lådor.

EH: ... svarta lådor platta.

FL: Ja, okej.

EH: Så du vet jag tittade inte ens på dom utan att bara dom tar...

FL: Vet du om det är datorer överhuvudtaget?

EH: Ja, det är det ju.

FL: Det är det.

EH: Oj, nu blev jag osäker. Alltså som jag uppfattade det så absolut var det datorer. Och dom hade ju inte... i och med att han sa den här killen på [REDACTED] polisen att dom inte hade lyckats knäcka koden och komma in i dom.

FL: Med tanke på det han sa så tar du för givet att det var som du trodde...

EH: Att det är datorer.

FL: ... datorer.

EH: Ja, precis, precis.

FL: Ja, okej.

EH: Men jag har själv inte hanterat dem.

FL: Nej, men vi gör såhär att om det är någonting som vi finner intressant så tar vi kontakt med dig så fort vi bara kan.

EH: Ja.

FL: Är det ingenting som vi tycker är värt att jobba på då kommer inte du att höra något mer utav oss.

EH: Nej.

FL: Och utan då får vi tacka för dig eller tacka för att du kom hit och berättade om det.

EH: Precis, ja, ja, men...

FL: Ska vi ta och sluta där vid om inte du har någonting att tillägga.

EH: Nej.

Förhöret avslutas kl. 13.37

Hans Melander
Krkom

Utskriftdatum 2013-02-22/AD